

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง และมารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤติตนร่วมกัน
ของนักศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๕๗ จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ.
๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“คณะ” หมายถึง คณะตามการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาอันเกิดจาก
การใช้ระเบียบนี้

หมวดที่ ๑

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษามีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียนเต็มความสามารถ และต้องขกข่องเชิดชูไว้ซึ่งเกียรติและ
ศักดิ์ศรีแห่งมหาวิทยาลัยและครูอาจารย์

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของ
มหาวิทยาลัยและของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำผิดวินัย ต้อง
ได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยในลักษณะสุภาพชน หรือตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในทุกโอกาส เคารพสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิคามารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกและความสามัคคี หรือ ทะเลาะวิวาทกันในระหว่างนักศึกษาร่วมมหาวิทยาลัย รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพถาวรเว ไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่อง สบหู่ดูหมิ่น ทั้งนี้รวมทั้งต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยอำนาจและระเบียบแบบแผน

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริต หรือประพฤติก้าว คังกรณีต่อไปนี้

- (๑) หุจริตในการศึกษาและการสอบ
- (๒) ประพฤติตนไม่เหมาะสมในทางชู้สาว
- (๓) ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง
- (๔) ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน
- (๕) เสพสุราหรือของมีนเมา หรือ สิ่งเสพติดใดๆเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและส่วนรวมของมหาวิทยาลัย
- (๖) กระทำการใดๆโดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย
- (๗) กระทำความคิดอาชญา เว้นแต่ความคิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความคิดลหุโทษ ซึ่งลักษณะความคิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ โทษฐานความผิดวินัยมี ๔ สถาน ได้แก่

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๓) ทำทัณฑ์บน
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๑๔ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักศึกษากระทำผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๕ การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤติของมหาวิทยาลัย และให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๖ การทำทัณฑ์บน ใช้ในกรณีนักศึกษาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัย หรือฝ่าฝืนระเบียบของมหาวิทยาลัย หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เจ็ดหลาย

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้

ข้อ ๑๗ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ในกรณีฝ่าฝืนไม่ทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือกระทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้ว ยังไม่ปรับเปลี่ยนความประพฤติให้มหาวิทยาลัยชะลอการเสนอชื่อเพื่อขอจบการศึกษาไว้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๓๑ (๑)

หมวด ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๘ ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนักศึกษากระทำผิด หรือนุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดของนักศึกษา ตามข้อ ๑๒ รายงานต่ออธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๙ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการสอบสวนโดยแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุ หรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา แต่ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยให้ยุติเรื่อง

หมวด ๔

การลงโทษนักศึกษา

ข้อ ๒๐ อธิการบดีหรือผู้ที่ถือการบดิมอบหมายมีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา

ข้อ ๒๑ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ถือการบดิมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้

ข้อ ๒๒ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดมิให้เป็นไปโดยพหุบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษโดยไม่มีความคิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใด

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษตามระเบียบนี้ ให้นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดี ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันรับทราบคำสั่งลงโทษ เว้นแต่กรณีโทษว่ากล่าวตักเตือนจะอุทธรณ์ไม่ได้

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่องๆ ไป

ข้อ ๒๖ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

นักศึกษาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยที่อยู่ในระหว่างการสอบสวนเพื่อลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือการบดิมอบหมายสั่งลงโทษผู้นั้นตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์พิเศษ ภาวิช ทองโรจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม